

[Udenrigsministeren]

beskatning, kapitalrestriktioner, hindringer for fri udveksling af tjenesteydelser m.v. Alt dette svækkede EF's konkurrenceevne i forhold til bl.a. amerikanske og japanske virksomheder.

På denne baggrund godkendte Det europæiske Råd (EF's stats- og regeringschefer) i 1985 en række ændringer til EØF-traktaten. Traktatændringerne blev i Danmark godkendt i 1986 efter en vejledende folkeafstemning, der faldt ud til fordel for den såkaldte EF-pakke (Den Europæiske Fælles Akt). Med vedtagelsen af fællesakten blev der i Romtraktaten indført et nyt begreb, nemlig *det indre marked*. Efter traktatens art. 8 A, stk. 2, bestemmes, at »Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med bestemmelserne i denne traktat.« Definitionen skal ses på baggrund af Kommissionens såkaldte hvidbog fra 1985 om »gennemførelse af det indre marked«, der opstiller et program for de retsakter, som Rådet efter Kommissionens mening skal vedtage for at fjerne

- *fysiske hindringer* for den fri bevægelighed (personkontrol, sundhedskontrol m.v. i forbindelse med passage inden for medlemslandenes grænser).
- *tekniske hindringer* (bl.a. forskelle i krav til varernes kvalitet, personers uddannelsesmæssige kvalifikationer m.v.).
- *afgiftsmæssige hindringer* (fjernelse eller reducere af visse former for skatter og afgifter).

Ifølge Kommissionens tidsplan skal de 282 forslag fra hvidbogen gennemføre det indre marked inden udgangen af 1992. Med ændringerne i Romtraktaten fik EF's Ministerråd et vigtigt værktøj hertil, idet en stor del af retsakterne kan vedtages med kvalificeret flertal, hvor der tidligere krævedes enstemmighed.

EF's indre marked skal naturligvis ses sammen med Fællesskabets øvrige virksomhed. Den forventede øgede konkurrence kunne betyde vanskeligheder for områder eller regioner i EF, som i forvejen har et svagt økonomisk fundament. Ved vedtagelsen af Fællesakten blev der i EØF-traktaten indsat et særligt afsnit om »økonomisk og social samhørighed«. Der er senere blevet opstillet fælles regler for samordningen af de tre såkaldte strukturfonde, nemlig regionalfondens, socialfondens og landbrugsstruktur fondens. Der skal således over en

5-årig periode ydes EF-tilskud på sammenlagt mere end 530 mia. d.kr. Støtten fra fondene ventes for den største dels vedkommende at gå til udviklingsprojekter i Irland (og Nordirland) og de sydlige dele af EF, dvs. Portugal, Grækenland, dele af Spanien, dele af Italien samt Korsika og Frankrigs oversøiske departementer. Dette gælder især for regionalfondens midler, medens socialfondens og landbrugsstruktur fondens fortsat kan ventes at yde tilskud til projekter i alle EF-landene.

II. Status for den hidtidige gennemførelse af det indre marked

De første år i indre marked-processen gik udviklingen forholdsvis langsomt. Efter at den europæiske Fællesakt trådte i kraft pr. 1. juli 1987, og efter at de nye beslutningsprocedurer nu er slået igennem i praksis, er beslutningshastigheden øget markant. Det hurtigere tempo afspejles af, at de skiftende formandskabslande hver opnår 35-40 beslutninger i løbet af deres 6 måneders formandskabsperiode. I Kommissionens 5. statusrapport, dok. KOM(90) 90 af 28. marts 1990, opgøres antallet af forslag i hvidbogen til 282. På nuværende tidspunkt mangler Kommissionen kun at fremsætte ganske få (ca. 4) forslag for Rådet. Disse vil blive fremsat i den nærmeste fremtid.

Rådet har pr. september 1990 taget stilling til 185 af forslagene. 174 er endeligt vedtaget, og 11 er fælles holdninger. Af de 97 forslag, som forhandles for øjeblikket, befinder 48 sig på Rådets bord, mens 49 befinder sig på Parlamentets bord.

Arbejdet på industrivaresiden er nu stort set tilendebragt. Blandt de væsentlige vedtagelser kan nævnes maskindirektivet, hvorved sikkerhedskravene til maskiners indretning harmoniseredes. De finansielle tjenesteydelser er ligeledes afsluttet i slutningen af 1989 med vedtagelsen af det såkaldte bankharmoniseringsdirektiv vedrørende bl.a. gensidig anerkendelse af tilladelser og ordninger, der åbner mulighed for meddelelse af en enkelt tilladelse gældende i hele Fællesskabet. Blandt de øvrige vedtagne direktiver inden for denne sektor kan nævnes kravene til solvensnøgletal, årsregnskaber fra filialer af udenlandske banker samt direktivet om bankers egenkapital. Det fremtidige arbejde vil nu blive koncentreret om forsikringssektoren.